

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Vayishlach 5786

Shabbat Times
16:16 17:15

Issue: 116

Over the next few weeks, the Torah shares with us the life of the greatest of our forefathers, Yaakov Avinu. Yaakov was unique in that like Avraham, his name was changed during his lifetime. Unlike Avraham who was never again referred to by his old name of Avram and only by his new name of Avraham, Yaakov is known to us by both of his names, the name Yaakov and the name Yisrael.

Hashem changed Yaakov's name to Yisrael after he had wrestled with the angel and won! The name Yisrael implies the ability to wrestle with heavenly beings, to stand one's ground with Hashem Himself. The name Yaakov contains within it the word "heel" to remind us of Yaakov's humble beginnings.

Yaakov's birth was a very humble one. He wrestled with his twin in the womb. It seems Yaakov was desperate to be born first, for he wanted the responsibilities that come from being the first born. Hard as he tried, he was born second. He was so close that he had grabbed onto Eisav's heel to try to jump ahead but he fell short.

So the name Yaakov implies failure, coming up short. A "close but no cigar" result. The name Yisrael however, implies the opposite. It represents coming in first! It is the name that comes from beating his opponents. If so, then it would make sense for Yaakov's name to have been permanently changed to Yisrael. Just as it is forbidden to refer to Avraham by the name Avram, it should be forbidden to refer to Yisrael as Yaakov, for his former name implies failure while his new name implies success. Why then, do we refer to him as Yaakov **and** as Yisrael? The answer is that Yaakov/Yisrael embodies the heart and soul of the Jewish people, and our history is one that has been marked by ups and by downs. The downs are just as much a part of the Jewish people as the ups.

At times, the Jewish people merit to experience the majesty and the elegance of being Bnei Yisrael, the children of Yisrael. When we are able to live in our own homeland with relative peace and tranquility, when we have prosperity, and Torah learning and mitzvah observance is thriving, then we are experiencing the blessings that

come from wrestling with angels and winning. We are Yisrael!

But there are times when we are bnei Yaakov, children of Yaakov. There are tumultuous times when we feel like we are barely holding on, times when we feel we are holding on to the heel of our evil brothers or cousins, holding on for dear life, trying to stave off the disaster that would befall us if we were to let go. In those times, we are Yaakov!

Hashem chose to not change Yaakov's name irrevocably because both paths are needed, to ensure that we will come out at the end of days, both physically healthy and spiritually healthy. Too much Yisrael could lead to arrogance, which could then lead us down a road of being less cognizant of Hashem. Too much Yaakov could bring us to the brink of despair. Only Hashem knows how to balance the two elements to bring about our future complete redemption.

Rav Avigdor Miller once gave a talk on the topic of why Hashem created evil in this world. Why do bad things happen to us from time to time. His answer is so that we would appreciate the good times to their fullest.

Our nature is to take things for granted when we have them continuously. Our Sages gave us a mitzvah to say a blessing on many ordinary activities, in an attempt to raise our consciousness about them. We eat everyday, so we make a blessing in order to raise our appreciation of our ability to eat and for having food on our table. We make a blessing after we use the bathroom, to appreciate the ability to relieve ourselves. Without these blessings, we would take all of this good for granted. But what happens when saying the blessing is not enough? What if we still do not appreciate the ability to eat or to relieve ourselves? Then perhaps Hashem brings bad. He makes it painful to go to the bathroom or to eat. Once the ailment passes and once again we are able to eat or relieve ourselves free of pain, our appreciation of Hashem's goodness skyrockets to new heights.

We need to go through periods of Yaakov to get to the levels of Yisrael. May we see the blossoming of Yisrael continue to its fullest!

Point for Growth – The Fight That Never Stops

In Parshas Vayishlach we meet Yaakov after many hard years with Lavan. He worked nonstop, dealt with lies, broken promises, and constant frustration. And just when he finally leaves, Esav comes toward him with four hundred men. No break, no breathing room. Yaakov sends everyone across the river and stays alone that night. And in that quiet, lonely moment another struggle begins. But this time it isn't a physical fight. Chazal teach that this was a spiritual battle — a clash between the force of holiness, the mission of Am Yisrael, and the force of Esav in the world. It was a battle over identity, purpose, and the future.

But Yaakov does not break. He holds on. He does not understand everything, but he keeps fighting. And when morning comes, he walks out with a blessing and a new name. Not because it was easy, but because he did not give up. There is a big message here for all of us. Life does not always flow the way we want. Things do not always work out like we planned. But the person who takes one more step, the one who stays in the game even when it is hard, is the one who truly grows. This is the power of consistency. This is what builds every Jew. And this is what builds RCK as well: day by day, steady effort, commitment, small wins that add up to real success.

Weekly Challenge: Take one small act of giving to RCK this week. Something simple but real. Tell yourself, this is my step, my win for the week. And from the heart we invite you to partner with us. Take a share in RCK, a share in This World and the Next. And with everything happening here, that share only goes up . With gratitude and appreciation, Ben Goldstein - RCK meneger.

RCK
RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Campaign 2026
TEACHING TORAH. SPREADING LIGHT

December 7-9
48 Hours!
DONATE NOW

or via Halichot Shalom Raanana
Bank Mizrahi Branch 423
Account 105801

Thank you!

 RCKollel.com 054-571-0052

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

With prayers of success for our soldiers and for
the return of our fallen martyrs

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Vayishlach 5786

Shabbat Times

16:16 17:15

Issue: 115

Ask the Rabbi

Rosh Beit Midrash: Rabbi Shabtai Yogel

Q: What bracha do we make on a sufganiyah (donut)? And what about a baked sufganiyah?

A: A regular sufganiyah that is deep-fried in oil: The poskim discuss how to define "bread" for the bracha of Hamotzi. Some say that anything made from a thick dough that normally requires separating challah should be considered bread, even if it is later fried — which would mean a sufganiyah needs a bracha of Hamotzi.

However, many poskim explain that challah laws and bracha laws follow different rules. For brachos, the final stage of preparation decides the bracha: baked dough is Hamotzi, but boiled or fried dough is considered cooked — so the bracha is Borei Minei Mezonos. Since a sufganiyah is deep-fried, its bracha is Mezonos.

The Shulchan Aruch rules this way, but adds that a very careful person may choose to eat such foods only inside a bread meal to avoid any doubt. Practically, the halacha is that a sufganiyah is Mezonos.

Even someone who wants to be very strict does not need to avoid eating it outside a meal, because according to the Taz, dough fried in oil is like dough kneaded with oil — making it "pas haba'a b'kisnin," whose bracha is Mezonos. And since sufganiyot contain sugar, eggs, margarine, etc., the Mezonos ruling is even stronger.

Only if a person eats enough sufganiyot that it counts as a full meal would he need to wash, say Hamotzi, and bench.

A baked sufganiyah technically fits the definition of "bread," since it begins as a thick dough, is baked, and would require separating challah. But because the dough has a large amount of sugar, eggs, margarine, milk, etc., and the sweet taste is strong, it is considered "pas haba'a b'kisnin," so the bracha is Borei Minei Mezonos. (If the sufganiyah is kneaded with water and not milk, Ashkenazim may need

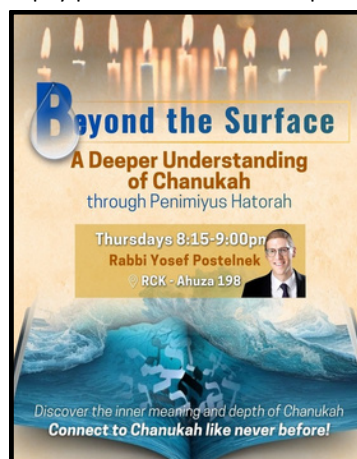
For questions: **0584810910**

to make Hamotzei, depending on the recipe). In any case, if someone eats enough baked sufganiyot that people would consider it a meal, then he must wash, say Hamotzi, and afterward Birkat HaMazon, just like with regular bread.

Q: I was asked to host a Sheva Berachos meal for a chosson and kallah.

Can I pay for the expenses using maaser money?

A: If without your Sheva Berachos there would be no Sheva Berachos that night for the couple, then what you are doing is the mitzvah of simchas chassan v'kallah. Since you are volunteering and are not obligated to host it, you may use maaser money for this mitzvah — similar to other mitzvah expenses that a person is not obligated in, which many poskim allow to be paid from maaser. However, in practice, it's recommended not to use only maaser money. It is better to pay part from maaser and part from your regular money.

Thank you for joining us! Your energy made the RCK Gala truly special. With appreciation,
Rabbi Dovid Horwitz & the RCK family.

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת וישלח התשפ"ו

זמני השבת

16:16

17:15

Issue: 115

להצלחת צבא ההגנה לישראל וכוחות הביטחון

0584810910 לשאלות

ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

קמפיין 2026
מלמדים תורה. מפיצים אור

דצמבר 7-9
48 שעות!
תרומו עכשיו!

או הליכות שלום רעננה
בנק מורח, סניף 423
חשבון 105801

תורה רבה!

תודה שהצטרפתם אלינו!

האנרגיה שלכם הפכה את הדינר של RCK למיוחד באמת.
בהערכה, הרב דוד הורוויץ ומשפחת RCK.

שואל הרב זלמן סורוצקין: מדוע אותו איש לא נאבק באברהם אבינו – מייסד האמונה בעולם? מדוע לא ביצחק אבינו – עמוד התפילה? למה רק ביעקב אבינו ה"מלאך" לא התאפק ונאבק בו?

עונה הרב סורוצקין: החדש והתפילה הם דברים נשגבים, ושני עמודים שעליהם העולם עומד. אבל הם גם בחינה של "הכנה". יעקב אבינו, שמסמל את עמוד התורה, הוא המטרה של העולם. "לתקן עולם במלכות שדי" – במלוא עוצמתו נמצא במעשה יעקב. ויעקב ניצח. קול התורה ימשיך להישמע בעם ישראל – למרות המאבק, למרות הקושי – "ותוכל".

אבל זה לא היה מושלם. יעקב נפגע בגיד הנשה. ואם הנחנו שכל המאורע הזה הוא מסר נבואי, שיהיה מאבק על התורה עד עלות השחר, ובסוף הטוב ינצח – מה מסמלת הצליעה?

הרגליים מבטאות יציבות והליכה קדימה. וזה – ייפגע. זה לא "רץ". פעם בשנה יצטרכו לעשות קמפיין, פעם בשנתיים דינר, ולפני ראש השנה – מכתבי ברכה. ברעננה, כמו בכל מקום בעולם, יש מאבק בין חומר לרוח, בין חושך לאור. וברעננה – ענני האבק אולי סמיכים יותר. ובתוך המאבק הזה יש מגלוד – מעין שמייצר נביעה של תורה; מקום שמאפשר לנשום אוויר פסגות צלול, ברור, מאיר ומרומם. אין כאן בקשה "לסייע למקום תורה" – דבר חשוב בפני עצמו. יש כאן הצעה לקחת חלק, לרכוש מנייה במפעל האור שנמצא בכולל הקהילתי. מיום ראשון עד יום שלישי האש תדלוק ברעננה. כל מי שלוקח חלק – מדליק עוד נר. לא רק בכולל – אצלו בלב.

שאלה: מה מברכים על סופגנייה? ומה הדין בסופגנייה אפויה?

תשובה: סופגנייה רגילה – מטוגנת בשמן עמוק

נחלקו הראשונים מה היא הגדרת 'לחם' לעניין ברכת 'המוציא', יש שנקטו שהגדרת לחם תלויה בחיוב הפרשת חלה, כלומר כל עיסה שחייבים להפריש ממנה 'חלה' הרי שמברכים עליה 'המוציא לחם מן הארץ' וכל עיסה שאין חיוב להפריש ממנה 'חלה' אין ברכתה 'המוציא' אלא 'בורא מיני מזונות' ולשיטתם ברכת הסופגנייה צריכה להיות 'המוציא' מאחר שבמשנה מבואר שבצק שתחילתו עיסה (בלילה עבה) וסופו סופגנין (בישול במים או בשמן עמוק) חייב בהפרשת חלה.

אמנם יש מהראשונים שנקטו שאין לדמות את נידון הפרשת חלה לנידון ברכת 'המוציא' שבעוד שבנידון הפרשת חלה המדד הוא שעת גלגול הבצק, בעניין ברכת 'המוציא' המדד הוא השלב הסופי כלומר אם מדובר בבצק אפוי ברכתו 'המוציא' אך אם מדובר בבצק מבושל ברכתו 'בורא מיני מזונות', ומאחר שטיגון בשמן עמוק נחשב כבישול, לכן ברכת הסופגנייה היא 'בורא מיני מזונות'.

השולחן ערוך בהלכות ברכות פסק לעיקר ההלכה כדעות הראשונים הנוקטות שאין לדמות את נידון הפרשת חלה לנידון ברכת 'המוציא' אבל הוסיף וכתב שירא שמים יחשוש לכל השיטות ולא יאכל מאכל שכזה אלא בתוך הסעודה.

ונמצא אם כן שמעיקר ההלכה ברכת הסופגנייה היא בורא מיני מזונות וירא שמים לא יאכלה אלא בתוך הסעודה.

אולם נראה שאף 'ירא שמים' אין צריך לחשוש מלאכול סופגנייה מחוץ לסעודה ולברך עליה 'מזונות', וזאת על פי שיטת הט"ז שבצק שמטוגן בשמן הרי הוא כבצק הנילוש בשמן ולכן אף אם נחשיב את הסופגנייה כ'לחם' מכל מקום הרי היא כ'פת הבאה בכיסנין' שברכתה 'בורא מיני מזונות' ובפרט שהעיסה של הסופגנייה נילושה בסוכר וביצים ומרגרינה וכדו', ורק אם יאכל סופגנייה כשיעור שדרך בני אדם לקבוע עליו סעודה, אז יש ל'ירא שמים' להקפיד לאוכלה בתוך הסעודה.

סופגנייה אפויה: סופגנייה אפויה היא אכן עונה להגדרת 'לחם' מאחר שתחילתה בבליה עבה, וסופה באפייה בתנור כלחם, ועיסתה חייבת בהפרשת חלה, אלא שמאחר שמעריבים בבצק כמות ניכרת של ביצים, סוכר, מרגרינה, חלב וכדו' והטעם המתקן ניכר ומורגש אם כן הרי זה כ'פת הבאה בכיסנין' שברכתה בורא מיני מזונות (לספרדים – בוודאי, לאשכנזים – תלוי במתכון וכל מתכון לגופו) אך אם אוכלים מסופגניות אלו בכמות שדרך בני אדם לקבוע על זה סעודה – צריך נטילת ידיים, ברכת המוציא בתחילה, וברכת המזון בסופה כדין לחם רגיל (מעיקר הדין, ולא רק ל'ירא שמים').

המאבק בלילה

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

יעקב אבינו חוזר מפדן-ארם לארץ ישראל. אבל הוא יודע שלפני כן הוא צריך לפגוש את עשיו. התורה מאריכה לספר על ההכנות של יעקב אבינו, כי ברור לכולם שזה מפגש קריטי – לדורות.

אבל ממש בתוך הסיפור נכנס מפגש נוסף של יעקב עם "איש".

ברגע מסוים באותו לילה יעקב אבינו נשאר לבד, ומתוך החושך יוצא איש שנאבק עמו. כמה פסוקים אחר כך התורה מגלה לנו שאותו "איש" כלל לא בן-אדם, אלא "אלוהים" – אישיות שמימית.

והסיכום של המאבק הזה מדהים: האיש נשלח ויעקב פצוע, אך ה"איש" מכריז בקול: "ותוכל" – יעקב ניצח.

מאותו רגע כל ההתנהלות של יעקב משתנה. אם קודם הוא חילק את משפחתו לשני מחנות מרוחקים, הרי שברגע המפגש – כל המשפחה נמצאת יחד.

יעקב הבין שהאירוע שקרה בלילה אינו רגיל. זה מסר נבואי: יהיה מאבק כל הלילה, אבל כשיעלה עמוד השחר כולם יאמרו "ותוכל" – יעקב ניצח.

מאותו רגע עשיו כבר לא מאיים כל-כך על יעקב.

המאבק הזה הוא מאבק רוחני-ערכי: חושך מול אור, יושר וקדושה מול סיאוב וטומאה. מאבק שמלווה את האנושות מרגע בריאתה – נשמה מול גוף, רוח מול חומר. אבל רק פעם אחת בהיסטוריה האנושית המאבק הזה קיבל לבוש גשמי שמעלה ענני אבק.